dosar nr. 4-1923/2025
4-25112210-12-4-06082025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

08 aprilie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Tatiana Bivol
Grefier Corina Badiu
Cu participarea:
Avocatului Chişca Maxim
În lipsa:
Agentului constatator Scripnic Mihail
Contravenientului Danila Maria

examinând în şedinţă de judicată publică cauza contravenţională pornită în privinţa lui Danila Maria *(născută la *****, domiciliată în mun.Chişinău, Ghidighici, str. *****,* învinuită de comiterea contravenţiei prevăzute de art.335 din Codul contravenţional,

c o n s t a t ă :

1. La 24 iulie 2025, agentul constatator Scripnic Mihail, a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenţie în privinţa lui Danila Maria fiind învinuită pentru faptul că la data de 19 iulie 2025, orele 06:40, aflîndu-se în mun.Chişinău, Ghidighici, str. ***** a intrat în grădina cet. Danila Maria şi a prelucrat terenul, fără acordul ultimei, prin aceasta şi-a exercitat în mod arbitrar un drept presupus, considerând că îi aparţine terenul.

2. Conform procesului verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 133047 din 24 iulie 2025, acţiunile lui Danila Maria au fost încadrate în baza art. 335 din Codul contravenţional, cauza fiind remisă Judecătoriei Chişinău pentru examinare potrivit competenţei.

3. Potrivit fişei elaborate de Programul integrat de gestionare a dosarelor, cauza contravenţională la 06 august 2025 a fost repartizată judecătorului Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) Tatiana Bivol.

4. În şedinţa de judecată avocatul Chişca Maxim a menţionat că nu sunt probe, or contravenienta nu a fost chemtă la întocmirea procesului verbal, aceasta a aflat despre caz abea când a primit citaţie în instanţă.

5. În şedinţa de judecată agentul constatator Scripnic Mihail fiind citat în mod legal despre data, ora şi locul desfăşurării şedinţei de judecată, nu s-a prezentat.

6. Contravenienta Danila Maria fiind citată în mod legal despre data, ora şi locul desfăşurării şedinţei de judecată, nu s-a prezentat.

7. Conform art. 382 alin. (1)-(2), (4)-(5) din Codul contravenţional citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional. Citarea se face prin invitaţie scrisă, care se înmînează de către autoritatea competentă sau se

expediază prin poştă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin telefax, prin poştă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citaţia a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească. Persoana este obligată să se prezinte la data, ora şi în locul indicate în citaţie. În cazul imposibilităţii de a se prezenta, persoana este obligată să informeze organul respectiv, indicînd motivul, precum şi să convină data şi ora cînd se va putea prezenta.În cazul în care nu anunţă autoritatea despre imposibilitatea de a se prezenta la data, ora şi în locul indicate în citaţie ori în cazul în care nu se prezintă nemotivat, persoana poate fi supusă amenzii judiciare, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală, sau aducerii silite. Neprezentarea nemotivată a persoanei nu împiedică examinarea cauzei.

8. Instanţa conducându-se de prevederile art. 455 alin. (2), (3) Cod contravenţional a purces la examinarea cauzei în absenţa părţilor, or participanţii la proces au fost înştiinţaţi prin citaţie despre locul, data şi ora şedinţei de judecată. Mai mult, informaţia despre şedinţa de judecată este publicată pe portalul instanţelor judecătoreşti, informaţie care este accesibilă şi publică tuturor, iar contestatorul iniţiind procesul contravenţional prin depunere de contestaţie, este obligat să se intereseze de soarta acesteia.

9. De asemenea, instanţa menţionează că în partea ce ţine de citarea tuturor participanţilor, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în *cauza Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanţilor ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

10. Instanţa de judecată reţine că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar şi părţi, are loc pentru a permite părţilor, dacă e cazul, să declare recurs (*SC Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 08 ianuarie 2013, § 30*) şi respectiv, instanţele trebuie să întreprindă tot posibilul ca într-un mod rezonabil să citeze părţile şi să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

11. Prin urmare, instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanţii în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil.

12. Examinând materialele procesului contravenţional prezentate, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că vinovăţia lui Danila Maria în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 335 Cod contravenţional, procesul contravenţional urmează a fi încetat, din considerentele expuse infra.

13. În conformitate cu prevederile art. 8 Cod contravenţional prevede că persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

14. Conform art. 10 Cod contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

15. Din prevederile art. 7 Cod contravenţional rezultă că persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă a fost dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

16. În acord cu prevederile art. 10 din Codul contravenţional, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea,

săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

17. Conform art. 374 alin. (2) şi (2^1) Cod contravenţional procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei.

18. Potrivit art. 375 alin. (1)-(3) Cod contravenţional persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

19. Aşadar, potrivit art. 442 alin.(1) Cod contravenţional procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

20. Procesul verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la 24 iulie 2025 în absenţa contravenientei, acest fapt se relevă prin semnătura martorului asistent.

21. Potrivit art. 425 alin. (1)-(2), (5)-(6) Cod contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

22. După această clarificare, instanţa de judecată relevă că potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravenţional examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

23.În accepţiunea reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte contravenţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenţionale.În şedinţa de judecată au fost cercetate probele care au fost reţinute de către agentul constator, după cum urmează: procesului verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 133047 din 24 iulue 2025 (f.d.3); Cerere (f.d.4); proces-verbal de constatatre, din 23 iulie 2025(f.d.5); proces verbal de audiere a persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional (f.d.6); Tabel foto (f.d.7-8); procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 24 iulie 2025 (f.d.9); Planul geometric f.d.(10-11); Raport din 24 iulie 2025(f.d.12);.

24. Audiind participanţii la proces, studiind materialele prezentate în şedinţa de judecată, raportând datele stabilite în cadrul cercetării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că procesul contravenţional pornit în privinţa contravenientei în baza art. 335 Cod contravenţional urmează a fi încetat, din următoarele considerente.

25. Potrivit prevederilor art.335 din codul contravenţional, Samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 18 la 24 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.

26. Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina făptuitorului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea făptuitorilor acţionează principiul *in dubio pro reo*.

27. Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problema de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

28. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

29. În această ordine de idei instanţa de judecată reţine că, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

30. Conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului şi în Decizia Haiducu şi alţii contra României din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenţie nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumţie relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumţie fără de care ar fi practic imposibil să sancţionezi încălcările legislaţiei, intrând în competenta poliţiei.

31. Instanţa reţine că materialul probator administrat în cauză se limitează exclusiv la declaraţiile presupusei victime şi ale contravenientului. În lipsa altor mijloace de probă obiective, cum ar fi declaraţii ale unor martori independenţi, înscrisuri, înregistrări sau alte probe pertinente şi concludente, aceste declaraţii contradictorii nu pot constitui, prin ele însele, o bază suficientă pentru a stabili cu certitudine existenţa faptei contravenţionale şi vinovăţia contravenientului.

32. Or, potrivit principiului prezumţiei de nevinovăţie şi regulii potrivit căreia orice dubiu rezonabil urmează a fi interpretat în favoarea persoanei învinuite, sarcina probării faptei contravenţionale revine agentului constatator, iar constatarea vinovăţiei trebuie să se bazeze pe probe certe, concludente şi coroborate.

33. În speţă, instanţa constată că nu au fost administrate probe suplimentare care să confirme în mod obiectiv susţinerile presupusei victime, iar simplele afirmaţii ale părţilor, aflate în contradicţie, nu sunt suficiente pentru a demonstra fără echivoc săvârşirea contravenţiei imputate.

34. Prin urmare, instanţa apreciază că existenţa faptei contravenţionale şi vinovăţia persoanei trase la răspundere nu au fost demonstrate în modul cerut de lege.

35. Astfel, instanţa reţine că la caz nu sunt întrunite elementele contravenţiei prevăzute de art.335 cod contravenţional, or însăşi norma incriminată statuează exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie, fapt ce la caz nu s-a demonstrat.

36. Astfel, din materialele cauzei contravenţionale, cercetate în cadrul şedinţei de judecată în instanţa a constatat că, din cumulul de probe administrate de agentul constatator nu atestă că Danila Maria a săvârşit contravenţiile imputate prevăzute de art. 335 Cod contravenţional.

37. Totodată, se reţine faptul că, deşi agentul constatator are obligaţia de a proba vinovăţia persoanei, la caz nu şi-a îndeplinit atribuţiile, or acesta s-a limitat la declaraţiile pretinselor victime colaboratorii de poliţiei ieşiţi la faţa locului, deşi urma a întări poziţiile date de aceştia prin alte probe pertinente şi concludente, prin audierea martorilor oculari, iar avînd în vedere faptul că societate este într-o continuă dezvoltare digitalizată, la caz nu au fost ridicate sau cercetate presupuse înregistrări video ș.a.

38. Mai mult, nu este clar din care motive urmare a audierii contravenientului nu a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie dar a fost întocmit în lipsa acestuia.

39. În continuare, instanţa de judecată remarcă că procesul verbal cu privire la contravenţie fiind întocmit de un organ al statului aflat în exerciţiul funcţiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumţii de autenticitate, veridicitate şi legalitate. În acest sens este de menţionat că în jurisprudenţa CtEDO s-a reţinut în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu, contrare Convenţiei. În aşa mod, Curtea a constatat anterior că prezumţiile de fapt şi de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenţia nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depăşească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumţii, aceasta în limite rezonabile, ţinând cont de gravitatea faptelor şi păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franţei, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

40. Totodată, la materialele cauzei contravenţionale nu sunt anexate careva citaţii care ar atesta faptul înştiinţării contravenientei Danila Maria despre faptul prezentării pentru întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie în cauză, cu toate că la aceeaşi adresa a fost expediat şi însăşi procesul verbal întocmit care a fost recepţionat.

41. Reieşind din normele vizate, dar şi analizând circumstanţele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susţinerea actului de constatare şi propunerii de sancţionare.

42. În speţă s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie, încheiat de către agentul constatator, contravenienta a fost învinuită în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 335 Cod contravenţional.

43. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

44. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal de constatare a contravenţiei, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumţiei de nevinovăţie de care se bucura contravenientul, instanţa a reţinut următoarele.

45. Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală", în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea dacă o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are

aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce priveşte sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

46. Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

47. Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii şi al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie şi prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

48. Analizând procesul verbal întocmit, instanţa stabileşte că agentul constator nu a întreprins măsurile necesare de a acumula probe care să ateste că anume contravenienta se face vinovată de comiterea contravenţiei imputate, mai mult se atestă că la caz acesta s-a limitat doar la audierea colaboratorilor de poliţie şi a rapoartelor, în lipsa probelor inclusiv cotradictorii, sau măcar audierea altor persoane care au văzut careva circumstanţe la faţa locului.

49. Astfel, ca urmare a celor sus-menţionate instanţa concluzionează că, la materialele cauzei nu este suficient material probator care ar putea fi pus la baza unei acuzări legale şi întemeiate, respectiv, vinovăţia contravenientei Danila Maria în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 335 Cod contravenţional nu a fost probată.

50. Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina făptuitorului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea făptuitorului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

51. Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului i*n dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie.

52. Înainte de a fi o problema de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

53. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

54. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

55. La acest capitol instanţa accentuează că circumstanţele cauzei urmează să fie constatate cu precizie de către agentul constatator în cadrul urmăririi contravenţionale, întrucât, reiterăm că exigenţele procesului penal sunt aplicabile şi procesului contravenţional, astfel, exigenţele impuse de prevederile art. 6 din CEDO, sunt importate de către CtEDO şi acuzaţiilor în materie contravenţională, aşa cum s-a statuat în cauza *Ziliberberg c. Moldovei* (hotărârea din 01 mai 2005). Raţiunea instituirii cerinţei imperative de indicare cu suficientă precizie a circumstanţelor cauzei săvârşirii faptei contravenţionale a fost aceea de a-i permite instanţei cercetarea legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie prin stabilirea faptelor materiale şi verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o, precum şi a caracterului justificat al sancţiunii aplicate.

56. În consecinţă, în şedinţa de judecată nu a fost probat faptul comiterii contravenţiei prevăzute de art.335 din Codul contravenţional incriminat contravenientei Danila Maria.

57. Potrivit art. 441 alin. (1) lit.a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează, dacă nu există fapta contravenţională.

58. În conformitate cu art. 461 din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

59. Astfel, instanţa apreciază că, potrivit dispoziţiilor legale menţionate pe parcursul raţionamentelor şi în baza probelor pertinente, utile şi concludente administrate, cauza contravenţională urmează a fi încetată din lipsa faptului contravenţiei.

În temeiul celor expuse, conducându-se de prevederile art. 395, 441, 458, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

A înceta procesul contravenţional pornit în privinţa lui **Danila Maria** în baza procesului verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 133047 din 24 iulie 2025, în temeiul art. 335 Cod contravenţional, din lipsa faptei contravenţiei.

Copia hotărârii de expediat contravenientului şi agentului constatator.

Hotărârea este definitivă, însă cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 /cincisprezece/ zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Tatiana BIVOL**